

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Nc/3/2026
Identifikačné číslo spisu:	3824204954
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:3824204954.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ C.. E.E. T., 2/ X. T., obaja bytom X. X, P., a zastúpení: JUDr. Igorom Gažíkom, advokátom, Bojnická cesta 7, Prievidza, proti žalovanej L.. U. L., Š. XX/XX, P., o vrátenie daru, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 5C/59/2024, o námietke zaujatosti žalovanej proti sudcom odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 11Co/48/2026 a 11Co/49/2026, takto

rozhodol:

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Alena Radičová, JUDr. Lenka Kvasnicová, JUDr. Monika Šitáriková, JUDr. Michal Antala, JUDr. Tomáš Brinčík, JUDr. Michal Eliaš, Mgr. Zuzana Holúbková, JUDr. Roman Hargaš, Mgr. Ján Odnoga, JUDr. Miroslava Šibíková, JUDr. Juraj Valášek a Mgr. Martin Vozár n i e s ú v y l ú č e n í z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na odvolacom súde pod sp. zn. 11Co/48/2026 a 11Co/49/2026 (vec Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5C/59/2024).

Sudcovia JUDr. Mária Vrtochová, Mgr. Marek Anovčín, JUDr. Ľubica Bajzová, JUDr. Beáta Čupková, Mgr. Stanislava Kollárová, Mgr. Ivan Kubínyi, JUDr. Zuzana Pavlíková, JUDr. Zuzana Slušná, JUDr. Milan Straka, JUDr. Viera Škultétyová, JUDr. Alena Záhumenská a JUDr. Erika Zajacová s ú v y l ú č e n í z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na odvolacom súde pod sp. zn. 11Co/48/2026 a 11Co/49/2026 (vec Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5C/59/2024).

Odôvodnenie

1. Žalovaná vo svojom písomnom podaní doručenom Krajskému súdu v Trenčíne 27. mája 2026, vzniesla námietku zaujatosti voči Mgr. Marekovi Anovčínovi a JUDr. Márii Vrtochovej, sudcom Krajského súdu v Trenčíne, pre ich pomer k veci a žalovanej ako strane sporu. Dôvodila, že obaja menovaní sudcovia čelili v roku 2022 podnetu na začatie trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohýbania práva v odvolacom konaní žalovanej, spisová značka 19Co/91/2021, kde boli členmi odvolacieho senátu a zamietli žalobu žalovanej pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore o náhradu škody pri nezákonnom zriadení parkovacej zóny, kedy za účelom dosiahnutia prehry v spore, popreli slová zákonodarcu, že parkovanie je výkonom samosprávy, hoci v zákone bolo jasne uvedené, že ide o prenesený výkon štátnej správy, čím žalovanú pripravili o peniaze a musela sa domáhať nápravy až na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Pokiaľ takto niekto postupuje raz, je dôvodná obava, že sa tak

zachová aj v budúcnosti, aby dosiahol konkrétny cieľ. V tomto spore ide o kauzu, kde poplatky v dovolacom konaní dosahujú astronomické rozmery a preto žalovaná nesúhlasí, aby takto zaujaté osoby, snažiac sa o jej neúspech v spore, rozhodovali o jej majetku, pretože náprava ich rozhodnutí stojí čas a nemalé peniaze. Žalovaná má dôvodnú obavu, že v dôsledku podania podnetu na začatie ich trestného stíhania v minulosti, budú kriviť právo v neprospech žalovanej aj v tejto veci, nakoľko sudkyňa JUDr. Vrtochová sa už v minulosti vyjadrila, že sa jej podnet na trestné stíhanie žalovanej osobne dotkol a vyhlasovala sa vo vzťahu k nej za zaujatú. Preto sa žalovaná domáha vylúčenia menovaných sudcov odvolacieho súdu z rozhodovacej činnosti v tejto veci pre zaujatosť.

2. Žalovaná tiež uviedla, že námietky zaujatosti vzniesla v ďalších odvolacích konaniach, konkrétne v sporoch vedených na súde prvej inštancie v Prievidzi, ktoré sa týkali tej istej nehnuteľnosti ako v tomto spore a to spisová značka 9C/154/2011 (vrátenie daru), 17C/30/2015 (neúčinnosť právneho úkonu - spätný špekulatívny prevod majetku na žalobcov) a sp. značky 12C/18/2015, 10C/16/2016. V uvedených konaniach došlo k vylúčeniu konkrétnych sudcov odvolacieho súdu a to na základe rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pre dôvodne vznesenú námietku zaujatosti L.. U. L.. Žalovaná poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o podaných námietkach sp. zn. 1Nc/8/2016, 1Nc/6/2016 a 6Ndz/4/2014, ktoré žiadala pripojiť pred rozhodnutím o predmetnej námietke v tejto veci.

3. Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Alena Radičová, predsedníčka odvolacieho senátu a ďalší sudcovia krajského súdu JUDr. Lenka Kvasnicová, JUDr. Monika Sitáriková, JUDr. Zuzana Slušná, JUDr. Michal Antala, JUDr. Tomáš Brinčík, JUDr. Michal Eliaš, JUDr. Roman Hargaš, Mgr. Ján Odnoga, JUDr. Milan Straka, JUDr. Miroslava Šibíková, JUDr. Juraj Valášek, Mgr. Martin Vozár sa ku vznesenej námietke zaujatosti vyjadrili tak, že žalobkyňu poznajú ako kolegyňu, nemajú s ňou však blízky, priateľský vzťah, a v prejednávanej veci sa necítia byť, respektíve nie sú zaujatí. Sudkyňa JUDr. Zuzana Slušná zároveň uviedla, že bola v minulosti vylúčená z prejednávania a rozhodovania sporu sp. zn. 19Co/55/2022, v ktorom bola L.. U. L.X. žalobkyňou.

4. Sudkyňa JUDr. Mária Vrtochová, členka senátu na odvolacom súde v tejto veci, sa vyjadrila k vznesenej námietke zaujatosti tak, že žalovaná L.. U. L. v minulosti dala predsedníčke krajského súdu podnet na podanie disciplinárneho návrhu aj voči nej. Taktiež podala voči nej podnet na začatie trestného stíhania vo veci rozsudku sp. značka 19Co/91/2021 zo dňa 19. októbra 2022 pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohýbania práva podľa § 326 a ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené a z hľadiska jej presvedčenia, i keď predsedníčka krajského súdu návrh na začatie disciplinárneho konania nepodala, sa jej podnet L.. U. L. veľmi osobne dotkol, a to až do tej miery, že ako sudkyňa už nedokáže vo veciach, v ktorých je menovaná stranou sporu alebo vystupuje ako účastník konania ďalej konať nestranne a nezaujato. Jej neutrálny vzťah k menovanej sa teda do tej miery zmenili, že sa považuje za vylúčenú z prejednávania a rozhodovania vo veci sp. zn. 11Co/48/2026 a sp. značka 11Co/49/2026, ako aj vo všetkých veciach, v ktorých menovaná vystupuje ako strana sporu, respektíve účastníčka konania.

5. Sudca Mgr. Marek Anovčín, člen odvolacieho senátu v tomto spore, sa dňa 27. mája 2026 písomne vyjadril k vznesenej námietke zaujatosti a uviedol, že je pravdou, že strana sporu - žalovaná, v minulosti dala predsedníčke krajského súdu podnet na podanie disciplinárneho návrhu aj voči nemu. Taktiež podala voči nemu podnet na začatie trestného stíhania vo veci pod spisovou značkou 19Co/91/2021 pre podozrenie zo spáchania trestného činu, ohýbania práva podľa § 326 a ods. 1 Trestného zákona. Uvedené podnety sa ho dotkli a spolu s negatívnymi vyjadreniami menovanej k jeho osobe aj v aktuálne vznesenej námietke zaujatosti, najmä o tom, že by mal mať záujem na konkrétnom výsledku konania v jej neprospech, ich považuje za zasahujúce do jeho cti, v dôsledku čoho vníma L.. U. L. negatívne, a preto sa cíti byť v tomto spore zaujatý a vylúčený z prejednávania a rozhodovania v spore, v ktorom menovaná vystupuje ako strana, hoc odmieta jej tvrdenia a nemá žiaden osobný záujem na akomkoľvek výsledku sporu, kde menovaná je stranou.

6. Sudkyne odvolacieho súdu Mgr. Zuzana Holúbková, JUDr. Viera Škultétyová, JUDr. Alena

Záhumenská sa k podanej námietke nevyjadrili jednak pre dlhodobú PN a pre prerušený výkon funkcie sudcu od 1. júla 2026 a pri tretej menovanej od 1. septembra 2026.

7. Sudcovia JUDr. Ľubica Bajzová, JUDr. Beáta Čupková, Mgr. Stanislava Kollárová, Mgr. Ivan Kubínyi, JUDr. Zuzana Pavlíková a JUDr. Erika Zajacová sa ku vznesenej námietke zaujatosti vyjadrili tak, že k žalovanej majú priateľský vzťah, osobne sa poznajú, stretávajú sa aj mimo pracovných aktivít, a preto sa cítia byť zaujatí. Naviac poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktorými už boli v minulosti vylúčení z prejednávania a rozhodovania iných vecí L.. U. L..

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trenčíne (§ 54 ods. 1 CSP) posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezáujatosti sudcov krajského súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí. Vychádzal pritom z ustanovenia § 49 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezáujatosti.

9. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednávaniu vecí, k nezáujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to:

a. k sporu, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo

b. ku stranám konania, ktorý vzťah by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo

c. k ich zástupcom, ktorý vzťah by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom b., alebo

d. k osobám zúčastneným na konaní.

10. Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanej veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej možnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

11. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania vecí buď na návrh účastníka súdneho konania (§ 52 CSP), alebo na základe návrhu (oznámenia) samotného sudcu (§ 50 O.s.p.). Obsahom práva na prejednanie vecí pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania vecí pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie vecí nestranným súdom je len povinnosť (nadriadeného) súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia vecí pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03). Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 54 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 ods. 1 listiny, čl. 48 ods. 1 ústavy), treba trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelených vecí možno skutočne iba výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezáujato a spravodlivo. Pri posudzovaní týchto dôvodov (ich analýze) v konkrétnej situácii je nutné prihliadať aj na rozsiahlu a inštruktívnu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky k danej problematike.

12. Integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Ústavná

úprava práva na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky) zároveň na druhej strane zahŕňa aj právo na to, aby právna vec účastníka nebola odňatá zákonnému sudcovi, ktorý bol určený podľa zákonných pravidiel príslušnosti súdov (čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky). V zásade teda platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania. Zámer, ktorý tu umožňuje prelomiť ústavnú zásadu nezmeniteľnosti zákonného sudcu, spočíva v možnosti zmariť hroziace riziko, že by vo veci mohol rozhodovať zaujatý a nie nestranný sudca.

13. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a opakovane i Najvyšší súd Slovenskej republiky (napr. vo veci sp. zn. INc/8/2016) pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádzajú z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. ESLP vo svojich rozhodnutiach pripomína, že súdy by preto mali rozoznávať dôležitosť predchádzania nebezpečenstva reálnej možnosti zaujatosti. Aspekty nestrannosti a všeobecné princípy vyhodnocovania zosumarizoval ESLP vo veľmi čerstvej veci *Morice v. Francúzsko* (sťažnosť č. 29369/10, rozsudok Veľkej komory zo dňa 23. apríla 2015, §§ 73 až 78) nasledovne:

a. Súd pripomína, že nestrannosť sudcu vo všeobecnosti predstavuje absenciu predpojatosti alebo závislosti, pričom jej existenciu je možné testovať viacerými spôsobmi. Podľa ustálenej judikatúry ESLP existencia nestrannosti pre účely článku 6 ods. 1 Dohovoru musí byť ustálená v súlade so subjektívnym testom, kde dôraz má byť kladený na osobné presvedčenie, správanie sa a konanie dotknutého sudcu, ako aj v súlade s objektívnym testom, v ktorom sa zisťuje, či súd alebo jeho zloženie ponúkajú dostatočné garancie pre vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti o jeho nestrannosti.

b. Pokiaľ ide o subjektívny test, platí v praxi ESLP dlhodobo uplatňovaný predpoklad, že súd je oslobodený od osobnej predpojatosti alebo nestrannosti sudcu. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá pokiaľ nie je preukázaný opak. Ako možné príklady môžu byť uvedené tie, ak sa sudca správa k účastníkovi nevraživo, nepriateľsky alebo je zlomyseľný z osobných dôvodov.

c. Vo väčšine prípadov vzniku otázky pochybnosti nestrannosti sudcu sa ESLP sústredil na objektívny test. Samozrejme, obvykle tu neexistuje jednoznačná deliaca čiara medzi subjektívnou a objektívnou nestrannosťou, nakoľko správanie sa sudcu nemusí spôsobiť nedostatky nestrannosti z pohľadu externého pozorovateľa (objektívny test), ale môže tiež prejsť k osobným záležitostiam sudcu (subjektívny test). Práve preto v niektorých prípadoch, kde môže byť obtiažne zabezpečiť dôkaz, ktorý by vyvrátil prezumpciu subjektívnej nestrannosti sudcu, je tu požiadavka objektívnej nezávislosti sudcu, ktorá dáva ďalšiu dôležitú garanciu.

d. Pokiaľ ide o objektívny test, je potrebné určiť, či na rozdiel od správania sa sudcu, existujú iné fakty, skutočnosti, ktoré by mohli vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti. Z toho potom vyplýva, že pri rozhodovaní o tom, či v danom prípade existuje legitímny dôvod obávať sa, že daný sudca trpí nedostatkom nestrannosti, rozhodujúcim je, či táto obava môže byť objektívne opodstatnená.

e. Objektívny test sa zvyčajne týka hierarchických alebo iných vzťahov medzi dotknutým sudcom a inými subjektami v konaní. Je preto v každom individuálnom prípade potrebné rozhodnúť, či vyššie uvedený vzťah majúceho konať vo veci sudcu k iným subjektom vystupujúcim v konaní je takej povahy a takeho stupňa, že by mohol indikovať, naznačovať nedostatok jeho nestrannosti.

f. V týchto súvislostiach hoci aj zdanie môže predstavovať určitú dôležitosť, závažnosť, inými slovami, „spravodlivosť nemá byť len vykonaná, ale musí byť aj videná, že je vykonaná“. Dôležité je to, že ide o dôveru verejnosti v súdy a spravodlivosť v demokratickej spoločnosti. Teda každý sudca, u ktorého je legitímny dôvod sa obávať nedostatku nezávislosti, musí byť z prejednávania veci vylúčený.

14. Ostatne uvedený rozsudok Veľkej komory EŠLP v zásade zhrnul všetko, čo už bolo povedané v predchádzajúcich jeho komorových rozsudkoch *Delcourt v. Belgicko* (sťažnosť č. 2689/65, rozsudok zo 17. januára 1970), *Piersack v. Belgicko* (sťažnosť č. 8692/79, rozsudok z 1. októbra 1982), *De Cubber v. Belgicko* (rozsudok z 26. októbra 1984, § 25), *Hauschildt v. Dánsko* (rozsudok z 25. mája 1989, § 47), *Fey v. Rakúsko* (sťažnosť č. 14396/88, rozsudok z 24. februára 1993), *Thomann v. Švajčiarsko* (rozsudok z 10. júna 1996), *Pullar v. Spojené kráľovstvo* (rozsudok z 10. júna 1996, § 32), *Ferrantelli a Santangelo v. Taliansko* (sťažnosť č. 19874/92, rozsudok zo 7. augusta 1996, § 58), *Castillo Algar v. Španielsko*, (rozsudok z 28. októbra 1998, § 45), *Wettenstein v. Švajčiarsko* (sťažnosť č. 33958/96, rozsudok z 21. decembra 2000, § 44), *Pescador Valero v. Španielsko* (sťažnosť č. 62435/00, rozsudok zo 17. júna 2003, §§ 23 až 28), *Blesa Rodriguez v. Španielsko*, (sťažnosť č. 61131/12, rozsudok z 1. decembra 2015, §§ 41 až 44), ako aj rozsudky Veľkej komory EŠLP vo veciach *Kyprianou v. Cyprus* (sťažnosť č. 73797/01, § 118) a *Micallef v. Malta* (sťažnosť č. 17056/06, § 93).

15. Z uvedenej judikatúry EŠLP a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno vyvodiť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje.

16. Z obsahu podanej námietky je zrejmé, že žalovaná vznesla námietku zaujatosti voči dvom členom odvolacieho senátu na Krajskom súde v Trenčíne a poukázala na ďalšie tri rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Nc/6/2016, 1Nc/8/2016 a 6Ndz/4/2014, ktorými boli v sporoch s rovnakými účastníkmi konania vylúčení viacerí sudcovia Krajského súdu v Trenčíne, pričom žalovaná je názoru že vylúčení sudcovia by nemali rozhodovať ani v tomto spore na odvolacom súde pre ich pomer k veci a žalobkyni ako účastníčke konania. Dôvodila, že spor sa týka nehnuteľnosti v k.ú. X. G., zapísanej na LV č. XXX, ktorej je spoluvlastníčkou, pričom o súdne vyporiadanie sa snaží už 16 rokov. Väčšina sudcov Krajského súdu v Trenčíne bola už z rozhodovacej činnosti za toto obdobie vylúčená z dôvodu jej opakovaných námietok zaujatosti.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený, posúdil vznesenú námietku zaujatosti, zabezpečil vyjadrenie sudcov dotknutého odvolacieho senátu ako aj všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne, pripojil si uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 1Nc/6/2016 zo dňa 08. júna 2016, 1Nc/8/2016 zo dňa 13. septembra 2016 ako aj uznesenie spisová značka 6Ndz/4/2014 zo dňa 17. decembra 2014 a dospel k záveru, že v danom prípade na základe obsahu podanej námietky zaujatosti ako aj z vyjadrení členov odvolacieho senátu JUDr. Márie Vrtochovej a Mgr. Mareka Anovčina je potrebné dospieť k záveru, že menovaní dvaja sudcovia sú vylúčení z rozhodovania v tomto spore pre existujúce animozity spôsobené opakovanými podnetmi na trestné stíhanie a na začatie disciplinárnych konaní voči obidvom dotknutým sudcom, ktoré pociťujú ako zásah do ich osobnej cti, pretože vyjadrenia žalovanej nezodpovedajú ich osobnému nastaveniu, lebo nemajú žiaden osobný záujem na akomkoľvek výsledku sporu, ale už nie sú schopní, podľa ich písomných vyjadrení, nestranne rozhodnúť.

18. Z predloženého spisového materiálu podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj NS SR“, „najvyšší súd“ aj „nadriadený súd“) nevyplýva, že by všetci sudcovia Krajského súdu v Trenčíne javili známky zaujatosti voči žalobkyni, a to z hľadiska testu subjektívneho, tak ani z hľadiska testu objektívneho.

19. V prípade sudcov: JUDr. Ľubica Bajzová, JUDr. Beáta Čupková, Mgr. Stanislava Kollárová, Mgr. Ivan Kubínyi, JUDr. Zuzana Pavlíková a JUDr. Erika Zajacová, ktorí sa vyjadrili tak, že sa cítia byť vo veci zaujatí vzhľadom na priateľský vzťah so žalobkyňou, teda, že majú vzťah osobný, bližší než len pracovný, a v ich prípade boli niektorí vylúčení už aj skôr rozhodnutím Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Nc/6/2016, 1Nc/8/2016 v sporoch v zásade s totožnými účastníkmi konania (na rôznych stranách sporov), nadriadený súd vyslovuje, že menovaní sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania i

v tomto spore. Senát nadriadeného súdu ďalej z konania vylúčil sudkyňu JUDr. Zuzanu Slušnú, ktorá bola rovnako podľa obsahu jej vyjadrenia v minulosti vylúčená v spore s rovnakými účastníkmi konania. Rovnako vylúčil aj sudcu JUDr. Milana Straku a to aj napriek jeho vyjadreniu, pretože bol vylúčený uzneseniami Najvyššieho súdu SR sp. značka 1Nc/6/2016 a 1Nc/8/2016, a tiež sudkyne JUDr. Věru Škultětovú a JUDr. Alenu Záhumenskú, ktoré sa k vznesenej námietke zaujatosti nevyjadrili, ale boli rovnako vylúčené tu citovanými dvoma uzneseniami.

20. Sudkyňa Mgr. Zuzana Holúbková sa rovnako k vznesenej námietke nevyjadrila pre dlhodobú pracovnú neschopnosť a preto pre absenciu existencie dôvodov, najvyšší súd ju z rozhodovania v tomto spore nevylúčil.

21. V prípade sudcov, ktorí sa k vznesenej námietke zaujatosti vyjadrili tak, že síce žalobkyňu poznajú z bývalého pracoviska ako kolegyňu, avšak s ňou bližší vzťah nemajú a necítia sa byť zaujatí, nadriadený súd nevylúčil z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, z námietky žalovanej a ani z ďalšieho obsahu spisu neboli zistené žiadne okolnosti relevantné z hľadiska § 49 ods. 1 CSP, ktoré by boli objektívne spôsobilé spochybniť nezaujatosť sudcov.

22. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.